

پلووم ناویک

هینری میشو

پلووم ناویک

هینری میشو

وهرگیزانی بۆ کوردی

حه مه قادر

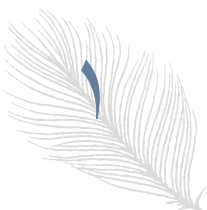
didim.com

وهرگیزانی بۆ کوردی

حه مه قادر

بۆ كرىكاره ئه فغانىيە كانى ئىستانبول
وه رگپر

www.didimn.com/kteb-plum-nawek-henri-michaus

یهک پیاویکی هیمن

پلووم به دهم باویشکدانه وه دهسته کانی له چرپاکه ی
هینایه دهره وه و سه ری سووپما، که بهر دیواره که
نه که وتن. له بهر خویه وه بیرى کرده وه: "ئمممم... رهنگه
میرووله کان خوار دبیتیان" و دیسان خه وته وه.
که میک دواتر ژنه که ی پلووم قوڵی راوه شاند و گوتی:
"هوی! سه یرکه، بیکه لک! خه وتبوویت، ماله که یان
دزیین." له راستیدا ئاسمان بووبوو به بنمیچی ماله که.
پلووم له بهر خویه وه بیرى کرده وه: "ئه، که واته کار له
کار ترازه."

که میک دواتر دهنگیک هاته بهرگوئی، شه مه نده فه ریک
به وپه پری خیراییه وه به لایاندا تیپه پری. له بهر خویه وه
گوتی "بیگومان بهم خیراییه وه پیش ئیمه ده گات" و
دیسان خه وته وه.

دواتر کزهی سه‌رما خه‌به‌ری کرده‌وه. هه‌موو گیانی خوین بوو، ژنه‌که‌ی له‌توپه‌ت له‌سه‌ر زه‌وی که‌وتبوو. بیری کرده‌وه: "هه‌میشه که‌ خوین هاته ناوه‌وه، کیش‌ه‌ش زۆرتر ده‌بی. ئە‌گەر بکرایه ئە‌و شه‌مه‌نده‌فه‌ره لی‌ره‌وه تینه‌په‌پییایه، زۆر که‌یف‌ساز ده‌بوو. به‌لام ئیستا تازه رۆیشتوو" و دیسان خه‌وته‌وه.

دادوهر گوتی: "پوونکردنه‌وه‌تان چیه که ژنه‌که‌ت ئاوا بریندار بووه و بووه‌ته هه‌شت پارچه، که‌چی تو له ته‌نیشتی راکش‌ابوویت و هی‌چت نه‌کرد تا ری‌گه‌ی لی بگری‌ت؟ هه‌ر نه‌تانزانی ئە‌مه پووی داوه؟ ئە‌مه‌یه مه‌ته‌له‌که، کیش‌ه‌ی ئی‌مه‌ش ئە‌م مه‌ته‌له‌یه."

پلووم بیری کرده‌وه: "له‌م باره‌وه هی‌چ یارمه‌تییه‌کم له ده‌ست نایه‌ت" و دیسان خه‌وته‌وه.

"سبه‌ی له‌سیداره‌دانه، ئایا تۆمه‌تبار قسه‌یه‌کی ماوه؟" پلووم وه‌لامی دایه‌وه: "بی‌وورن، من ئاگام له‌ هه‌موو مه‌سه‌له‌که‌ نییه‌" و دیسان خه‌وی لی که‌وته‌وه.

دوو

پلووم له ریستورانته

پلووم له ریستورانته خهړیکې نانخواردن بوو، شاگردهکه هاته لای میزهکه یی. نیگایهکی جیدی تیگرت و به دهنگیکې ناسک و گومانوویهوه گوتی: "شتیک له قاپهکه یی ئیوه دایه، که ئیوه داواتان نه کردووه."

پلووم یه کسه ر داوای لیبوردنی کرد.

"به لای قوربان، له بهر ئه وه ی په له م بوو تاقه تم نه بوو سهیری لیستی خواردنه که بکه م، له خوومه وه داوای کوټلیتم کرد، پیم وابوو ده بی کوټلیتتان هه بی، یان ئه گه ریش نه تانی، له م ناوه زور به ئاسانی ده ستتان ده که وئ، به لام ئاماده ش بووم ئه گه ر کوټلیت نه بوو، داوای شتیکی تر بکه م."

شاگردهکه که په شوکاو دیار نه بوو، رویشته و دوا ی که میک کوټلیتی هی نا و ئیتر ئاوا...

"بیگومان پارەكەى ھەرچەند بىت دەیدەم. نكۆلى ناكەم، ئەم پلەگۆشتە بە راستى نایابە. يەكسەر ھەرچەند بىت دەیدەم. ئەگەر بمزانیا، بەوپەرى خوشحالییەو ە گۆشتىكى ترم ھەلدەبژارد، يان تەنھا داواى ھىلكەم دەکرد. بە ھەرھال، ئىستا ئىدى زۆر برسیم نییە. ھەر ئىستا حیسابەكە دەدەم."

بەلام شاگردەكە جوولەى نەدەکرد. پلووم ھەست دەكا چاك تووش بوو، كە سەرى بەرز دەكاتەو، سەیر دەكا ئەى ھاوار! بەرپۆەبەر لە بەردەمى وەستاو. پلووم يەكسەر داواى لیبوردنى کرد.

"نەمزانى كۆلتیت لە لیستی خواردنەكاندا نییە. لستەكەم نەخویندەو، چونكە نمرەى چاوم زۆر بەرزە و عەینەكى سەرلووتم پى نەبوو و جگە لەوەش، خویندەو ە ھەمیشە ئەزىتم دەدا. يەكەم خواردن ھاتە میشكەو ە يەكسەر داوام کرد، بۆ بیستنى پىشنيارەكانى تر، نەك ھەزى خۆم، شاگردەكەش كە بیگومان دالغەى ھەبوو، لیى نەوەستا و ھەر كۆلتیتەكەى ھینا؛ منیش خۆم ھەر بە گشتى ئاگام لە خۆم نییە، دەستم کرد بە خواردنى. ئىستا كە لیرەن، باسى جەنابىشتان دەكەم." بەلام بەرپۆەبەرى رىستورانتهكە جوولەى نەدەکرد. پلووم زیاتر دەشلەژىت و بیتاقەت دەبىت، پارەيەكى بۆ

پادەگرئى كە لەپەر چاوى بەر قۆلى يونىفرۆمىك
دەكەوئى؛ پۆلىسىك لە بەردەمى وەستاو
پلووم يەكسەر داواى لىبوردن دەكات.

"بەللى قوربان، ھاتووئە ژوورەو ھەمىك ئىسراھەت
بكات." لەپەر لەخۆرا بەسەرىدا ھاوار دەكات: "ئەي
جەنابتان چى دەفەر..." وەلام دەداتەو: "ئۆ، پەرداخىك
بىرە." دواتر شاگردەكە بە توورپەيى ھاوار دەكات: "ئەي
دواتر؟" پلوومىش زياتر بۆ ئەوئەي لە كۆل خۆي
بكاتەو، دەللى: "زۆر باشە، كۆتلىتەك!"

دواتر ھەر بىرىشى نەماوو، تا لە ناو قاپىندا خستیانە
بەردەستى؛ ئى، دواتر، لەبەر ئەوئەي كۆتلىتەك رىك لە
بەردەمى بوو...

"گوى بگرن، ئەگەر بتانەوئى ئەم مەسەلەيە بىرپىننەو،
شتىكى باش دەكەن، ئەمەش لە خزمەتتاندایە."

پارەيەكى سەد فرەنكىشى خستە بەردەستى. كە
دەبىستى ھەنگاوەكان دوور دەكەونەو، ھەست دەكا
ئىتر ئازاد بوو، بەلام ئىستا بەرپەوئەبەرى پۆلىس لە
بەردەمىدا وەستاو.

پلووم دەستبەجى داواى لىبوردن دەكات.
لەگەل ھاوپىئەك برىار بوو يەكتر بىين. ھەموو ئەو
بەيانىيە بىھودە بە دوايدا گەراو، دواتر لەبەر ئەوئەي
زانىوئەتى ھاوپىكەى كاتى گەرانەو بۆ مالاو ھەم

كۆلەنە تېپەپ دەبى، ھاتوۋەتە ئىرە. مېزىكى لاي پەنجرەكەي گرتوۋە و جگە لەۋەش، چونكە دەرگا زۆر چاۋەرپان بىمىنەتەۋە و نەيۋىستوۋە، وا دەرگەۋى كە تاقتى پارە خەرچىردى نىيە، كۆتلىتىكى داۋا كىردوۋە؛ تەنھا بۆ ئەۋەى شتىك لە بەردەمىدا بىت. تەننەت بۆ ساتىكىش بىرى لە خواردى نەكىردوۋەتەۋە، بەلام لەبەر ئەۋەى بە ھەرھال لە بەردەمىدا بوۋە، لەخوۋە بى ئەۋەى ئاگاي لى بىت چى دىكات، دەستى كىردوۋە بە خواردى.

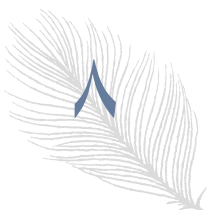
دەبى بزانين كە بە ھىچ شىۋەيەك ئەۋ سەردانى رېستورانى ناكات، ھەمىشە لە مالەۋە خواردى دىخوات. ئەمە بىنەرەتتىكى گىرنگە. مەسەلە لىرەدا دالغەيەكە و ھىچى تر، لەۋ بەلايانەى كە بەرۋكى ھەموۋ كەسىكى سەرىلىشىۋاۋ دەرگى؛ تۈزىك بىئاگايى، نەك ھىچى تر.

بەلام بەرپوۋەبەرى پولىس تەلەفۋنى بۆ پۆ، سەرۋكى ئاسايش كىرد و تەلەفۋنەكەى ناۋە بە گوۋىيەۋە و دىلەيت: "ۋەرە، جارىك بە تەۋاۋى پوۋنكىردنەۋەى ماقولمان بىدەرى. ئەمە تاكە شانسى تۋىە" و پولىسىكى تىرىش بە توندى شانىكى لى دىخشىنى و دىلى: "لە ئىستا بە دواۋە دەبى يەكسەر بىرۋىتە سەر ئەسلى مەسەلەكە، تىگەيشتى؟" و كە ئاگركوژىنەۋەكان دىنە ناۋ رېستورانىتەكە، بەرپوۋەبەرەكە دىلى: "سەيركە چ

زەرەرئىكت لىزە داوۋە، بە راستى كارەساتە!" و ئاماژە بە
خواردنگەكەى دەكات، كە مشتەرييهكان بە خىرايى لىي
پادەكەن.

ئاسايشەكان پىي دەللىن: "دۇخەكە خەرىكە لە كۆنترۆل
دەردەچى، ئاگادارت دەكەينەوۋە دان بە ھەموو شتىكدا
بنىي. ئەمە يەكەم كىشەى لەم جوړەى ئىمە نىيە. باوهر
بكه، كە كىشە بگاتە ئەم ئاستە، يانى مەسەلەكە جىدىيە."
لەم كاتەدا، پۆلىسىكى بلح دىتە سەر سەرى پلووم و
دەللى: "گوئى بگرە، ھىچم پىي ناكرى، ئەمە فەرمانە.
ئەگەر تەلەفۇنەكە وەرنەگرى و قسە نەكەيت، تا پىم
بكرى فەلاقت دەكەم. گوئىت لى بوو؟ دانى پىدا بنى.
ئاگادارت دەكەمەوۋە، ئەگەر گوئىم لە دەنگت نەبى،
دەتپلىشىنمەوۋە."

سى پلووم سەفەر دەكات

پلووم ناتوانى بانگەشەى ئەو بەكات لە كاتى سەفەردا
زۆر ئاگايان لىيەتى. زۆر كەس بى ئەو بەى بلىن "ورىا
بە!" يەكسەر بەسەرىدا دەپۆن و زۆرى تىرىش سووك
و ئاسان دەستيان بە چاكەتەكەى دەسپن. ئىستا ئىتر
بەم شتانه راھاتوو. زياتر پىي باشە بى قىرە سەفەر
بكات. تا ئەو شوينەى پىي دەكرى وا دەكات.
ئەگەر بە توورەيىو بەرەگىكى گەورە بخەنە قاپەكەيەو
و بلىن: "فەرموو بىخۆ، چاوەروانى چىيت؟" دەلىت:
"ئەها بەلى، بىگومان! باشە، ھەر ئىستا." چونكە نايەوى
لەخۆو تووشى گىچەل بىت.

ئەگەر ریش شەو چرپاکیەیان لی سەند: "سەیرکە! خۆ تۆ
ئەو ھەموو پێگەھەت نەبڕیوە تا ھەر لی بھەیت.
وانییە؟ ھا، ئەو ھەش جانتا و شتە کانت. ئەم کاتانە ی پۆژ
پیا سەکردن لە ھەموو کات ئاسانتەرە."

"بەلی، بەلی، بیگومان... خەمتان نەبی. تەنھا بۆ پێکەنین
بوو. بیگومان. تەنھا گ... اللّە بوو" و دیسان بەو
نیوە شەو دەچیتە دەرەوە.

ئەگەر ریش لە شەمەندەفەردا فریادی بدەنە دەرەوە: "ئەھا!
ئی، پیت وایە ئیمە ئەم فارگۆنەمان سێ سەعات گەرم
کردوو و ھەشت دانە ی ترمان پیوە نووساندوو، بۆ
ئەو ھە گەنجیکە کە مەمەنی وەک تۆ لەو پەری
سەلامەتیدا سواری بییت، بۆ کە سیکیش کە دەتوانی
ھەر لێرە کەلکی شتیک بگرییت و ھیچ پیویست ناکات
بەروا تە ئوو، پیت وایە ئیمە لەبەر ئەمە تونیلمان لی دا،
بە تەن گابەردەکانمان تەقاندنەو و سەدان کیلۆمەتر
پێی ئاسنمان بە ژێر خۆر و بەفر و باراندا پاکیشا،
جگە لەو ھەش ئەگەر باسی ئەو ھەش نەکەین، کە لە ترسی
تیکدان و ئەم جۆرە شتانەش دەبی پاسەوانیشی بین..."
"باشە، باشە. تێدەگەم. من ھەر سەرکەوتم بۆ ئەو ھە...
ئەمممم... تا سەیریەک بکەم! ھەر ئەمە و ھیچی تر. ھەر
بۆ فزۆولی، ھەر ئەمە و ھەزار جار مەمنوونم" و
دیسان بە کەلوپەلەکانی ھە دەکەوێتە سەر جادە.

ئەگەر ریش لە پۆما بیهوئ سەردانی کۆلۆسیوم بکات:
"ئوو! نا، بە هیچ شیوەیەک! گوئ بگرە، ئیستاش وەزعی
کۆلۆسیوم زۆر خراپە و ئەگەر جەنابت بتەوئ دەست
بۆ ئەمبەر او بەری بەریت، پالئ پیۆە بدەئ، یان لە ناویدا
دانیشئ... کە لاوەیەکی لئ ماوەتەو. ئیمە ئیتر پەندمان
وەرگرتوو، بەلام لەمە بەدوا نا، بەسە ئیتر، خو
تیدەگەئ؟"

"باشە، باشە. تەنھا ئەوێ کە... تەنھا دەموست کارت
پۆستالیک وەر بگرم. وینەیک، شتیک... کە ئەگەر کاتیک
چوو زانم..." و بئ ئەوێ هیچ شتیک ببینئ، شارەکە
جئ دەهیلئ.

ئەگەر ریش لەسەر کەشتی لپرسراوەکە لە پەر پرووی
پەنجەئ تیکات و بلئت: "ئەم پیاوێ ئیرە، خەریکی
چیئ؟ ئئ! وادیارە لەو خوارەوێ حیساب بۆ ریکوپیکی
ناکەن. راکەن فری بدەنە ناو عەمبارەکە، ئیستا شاورئ
دووێ لئ دەدەن" و بەدەم شاورەوێ دەکەوئتە پئ و
پلووم هەموو ریکەکە شەکەت و ماندوو، تیدا دەمینئ و
نازانئ چی بکات.

بەلام هیچ نالئت، گلەئ ناکات. بیر لەو قوربەسەرانی
دەکاتەوێ کە هەر ناتوانن سەفەر بکەن، لە کاتیکدا ئەم
خەریکی سەفەرکردنە. هەمیشە لە سەفەردا.

چار له دیوانی شازندا

کاتی پلووم به به لگه نامه که یه وه پویشته نیو کۆشک،
شازاده پیی گوت: "زۆر باشه. پاشا له ئیستادا سه رقاله.
دواتر دهییینیت. ئەگەر ههز بکهن، پیکه وه نزیک سه عات
٥:٠٠ سه هردانی ده که یه. خاوهنشکو زۆر ههزی له
دانیمارکییه کانه، خاوهنشکو خوشحال ده بی پیشوازیتان
لی بکات، پهنگه ههز بکهن به دهه چاوه پوانییه وه
پیا سه یه که له گه ل من بکهن.

چونکه کۆشک زۆر گه وه یه، هه می شه ده ترسم ریگه که م
ون بکه م و له پر خۆم له موبه ق ببینمه وه؛ خو تیده گن،
ئه مه یۆ شازاده یه که زۆر گالته جارانه یه. لی ره وه ده پۆین،
ریگه که باش ده زانم. ئەمه ش ژووری نوستنی من" و
ده چنه نیو ژووری نوستنه وه.

"له بهر ئه وهشی دوو سعات کاتمان ههیه، رهنگه پیتان
خۆش بێت که می که تیبم بو بخویننه وه، به لام دان
به وهدا دهنیم لیره شتیکی وا سهرنچراکیشم نییه. رهنگه
یاریی کاغهز بکهین باشتتر بێت، به لام دان به وهدا
دهنیم یه کسه ر ده دۆریم.

به هه رحال، به پیوه مه وهستن، ماندوو ده بن؛ به
دانیشتنیش زوو هیلاک ده بیت، که واته رهنگه باش بێت
له سه ر ئهم جیگه یه بخه وین" و له سه ر جیگه که
را ده کشین.

به لام شارژن یه کسه ر هه لده سینت.

"هه میشه گه رمایه کی پرووکیته ر له م ژوو ره دا هه یه.
زۆر سوپاستان ده که م یارمه تیم بده ن جله کانم دابکه نم،
دواتر ده توانین پیکه وه ده مه ته قییه کی باش بکه ین. منیش
پیم خۆشه زیاتر له باره ی دانیمارکه وه بزانه م. جگه
له وهش ئهم جلی خه و تنه زۆر خۆش و ئاسان له به ر
دا ده که نریت، پیم سه یره به دریزایی پۆژ له به رم
ما وه ته وه. ئهم جله بی ئه وه ی پپی بزانیته، ده خزیت و
ده که ویت. سه یر بکه ن، ده ستم هه لده برم و ئیستا
مندالیکیش ده توانیت به ده ستی رای بکیشیت. بیگومان
رینگه ناده م مندالیک وا بکات. مندالانم زۆر خۆش ده وی،
به لام له کۆشک ده نگۆ زوو بلاو ده بیته وه. به هه رحال،

مندالان دەست بو ھەر شتیک بېن، زوو له دەستی
 دەدن" و پلووم جلی شاژن دادەکەنیت.
 "گوئ بگرن، ئیستا ئیوھش وا دامەنیشن. کەسیک له
 ژووری نوستن جلی له بەردا بیت، زۆر زەق و ناحەز
 دیارە، منیش پیم خۆش نییە وا بتانینم، ئەوکات وا بیر
 دەکەمەوہ بە تەمەن بـرـۆنە دەرەوہ و لەم کۆشکە
 گەورەییە، بەم ھەموو شکۆیەمەوہ تاکوتەنیا جیم بەیلن"
 و پلووم جلەکانی دادەکەنیت. دواتر لەسەر جلەکانی
 خۆی رادەکشیت.

شازادە دەلیت: "هیشتا سەعات ۳:۱۵ خولەکە. بە راست
 ئەوەندە لەبارەیی دانیمارکەوہ دەزانن کە بتوانن
 سەعاتیک و چلوپینج خولەک لەبارەییەوہ قسەم بو
 بکەن؟ ئەوەندە ئەزیتان نادەم، دەزانم چەند کاریکی
 زەحمەتە. کەمیک کاتتان دەدەمی بیری لی بکەنەوہ.
 وەرن، ئیستا کە لیڕەن پیم باشە شتیکتان پیشان بدەم،
 کە پیم وایە زۆر ورووژینەرە. پیم باشە رای
 دانیمارکییەکی لەبارەوہ بزەنم.

سەیرکەن، ریک لە ژیر مەمکی راستم، ریک لیڕە سی
 خالی بچووکم ھەن. نا، سیان نا، دوو دانەیی بچووک و
 یەکیکی گەورە. سەیری خالە گەورەکە بکەن. وادیارە
 ھاوشیوہی... بە کورتییەکەیی سەیروسەمەرەیی، وانییە؟
 ئیستا سەیری مەمکی چەپم بکەن، هیچ! تەواو سپییە!

گوئ بگرن، شتیک بلین، به لام سهره تا باش
هه لیبسه نگین، چۆنتان پی خوشه" و پلووم خه ریکی
ده بیئت. دهستی پیدای دینی، به په نجهی راپا له مسی
دهکات و گهران بۆ راستییه کان دهیخاته له رزین و
په نجهکانی له باری لاری خویدا زیاتر و زیاتر دهروات.
پلوومیش دهکه ویتته ناو بیرکردنه وه.

شاژن دواي چهند ساتیک دهلیت: "دهبینم که سهرتان
سوورماوه (ئیسستا دهزانم که باش له ئیشی خۆتان
دهزانن). دهتانه وی بزانی ئایا که سیکی ترم ههیه یان نا.
نا. نیمه." ئەمه دهلیت و دواي شهرمیک سوور
هه لدهگری.

"ئیسستاش باسی دانیمارکم بۆ بکهن، به لام خۆتان
پیمه وه بنووسینن تا وردتر گویتان لی بگرم."
پلووم دهرواته پیشتر، لای رادهکشیی و ئیسستا ئیتر
ناتوانی هیچ بشاریتته وه.

چۆنیش بلیم، له راستیدا شاژن دهلیت: "گوئ بگرن. پیم
وابوو ریزیکی زیاترتان بۆ شاژن هه بیئت، به لام به
هه رحال، له بهر ئه وهی ئیسستا ئیتر لیهرن، به هیچ
شیوهیه که پیم خوش نییه - ئه و شته - بییته ریگر
له وهی دواتر له باره ی دانیمارکه وه قسه بکهین" شاژن
به ره و لای خوی رای دهکیشت.

"زیاتر قاچم بلاویننه وه، دهنا هه ر ئیستا دالغهم دهپوا و
ئیترا له بیرم نامینیت بوچی راکشاوم" و لهو کاته دا
پاشا دیتته ناوه وه!

سه رکیشیی ترسناک، به هه ر پلان و هه ر سه ره تایه ک
که له خه یالتاندایه، پرکیشیی پرئازار، له گه ل دوژمنیکی
سه ره سخت که رینمایان دهکات.

پینچ شہوی بولگارییہ کان

راستیہ کھی له ریگهی گه رانه وهدا بووین. به هه له
سواری شه مه نده فهره که بوو بووین. که وتینه نیو هندی
بولگاری، که له ناو خویاندا چرپه چرپیان بوو و
تینه ده گیشیتین چییه و هر جووله جوولیان بوو،
ئه خیره ن پیمان باش بوو به لیدانیک ته وای بکهین.
دهمانچه کانمان دهرهینا و ته قه مان کرد. به پهله ته قه مان
کرد، چونکه ئاخر نابی متمانه یان پی بکهیت. پیمان
باشتر بوو ساردیان بکهینه وه. بولگارییه کان له
سه رسوورماو ده چوون، به لام نابی له خووه متمانه
بکهیت.

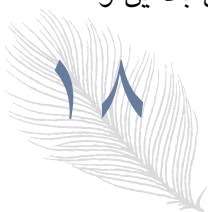
به پرسي شه مه نده فەرکه ده لیت: "ویستگهی دواتر
 موسافیری زور سهرده که ون. له گهل ئه وانه ی تر (ئاماژه
 به مردووه کان ده کات) خوتان رابینن، با له ژووریک
 زیاتر نه گرن. ئیستا ئیتر هیچ پیویست ناکات ئیوه و
 ئه وان دوو ژووری جیاواز داگیر بکه ن" و به حاله تیکی
 مونه وه سهیری بولگارییه کان ده کات.

"به لئ، به لئ، رادیین! چاکیش رادیین! بیگومان بیگومان!
 هەر ئیستا!

وتووریا خویان له ناو مردووه کاندای جی ده که نه وه و
 رایان ده گرن.

ئه وه ندهش قورس نییه. چه وت مردوو و سی زیندوو.
 خو جیکردنه وه له ناو ته رمه سارده کان و که له سه ری
 ئه م "خه وتوانه" دا، که هەر لار ده بنه وه. ده که ون. به سه ر
 شانوملی سی پیاوی گه نجا. وه ک خوله میشدانی زبر و
 ده نک ده نک له سه ر گوناکانن، ئه م ریشه زبرانه که له پر
 به خیرایی دوو هینده وه ده ست ده که نه وه به
 هاتنه ده ره وه.

ده بی شه و به ری بکه یین. دواتر هه ول ده ده یین به یانی
 زوو تیته قینین. به لکو ره نگه به پرسي شه مه نده فەرکه
 له بیرى نه یه ت. ئه و ده یه وئ بیده نگ و هین بین. هه ول
 ده ده یین سه رنجی رانه کیشین و چو ن داوا ده کات،
 سه لار بین و نه تپاکیی خومانی پی پیشان بده یین و

بەيانی زوو بېرۆين. پيش گەيشتن بە سنوور، پۆيشتنى
شەمەندەفەرەكە وەك ھەميشە ھىواش دەبىتەو و
ھەلھاتنىش ئاسانتەر. كەمىك لەولاتر، بە رېنمايىيەكەو، لە
دارستان تىدەپەرين.

بەم جۆرەش خۆيان ھان دەدەن كۆلنەدەر بن.
لە شەمەندەفەردا، مردووەكان زياتر لە زىندووەكان
جوولەجوول دەكەن. خىرايى دەيانجووليتىت. ساتىك
ئۆقرە ناگرن. ھەر لارولەويز دەبنەو. دىن لە سكيانەو
قسەت لەگەل بكەن، بەلام ئىتر توانايان نىيە.

دەبى توند بيانگريت و ساتىك لىيان نەگەرپى، دەبى
بيانووسىنى بە كورسىيەكانەو، لايەك چەپ و لاكەى
تر راست، لە سەرەو نوشتانەو، بەلام ئىستا
كەللەسەريان تەپەى دى.

دەبى توند بيانگريت، ئەمە لە ھەموو شت گرنگترە.
"يەككە لەم بەرپزانە ناتوانى جيگەكەى بۆ پىرەژنىكى
وەك من چۆل بكات؟"

ئاخر ناكري وا بېروا. پلووم يەككە لە مردووەكان
لەسەر ئەژنۆى دادەنى (يەككى تريس لای راستىەتى) و
پىرەژنەكە دىت و لای چەپى پلووم دادەنىشى. ئىستا
پىرەژنەكە خەوى لى كەوتوو و سەرى لار بووئەو.
كەللەسەرى و كەللەسەرى مردووەكە بەر يەكتر
دەكەون. بەلام تەنھا كەللەسەرى پىرەژنەكە لە خەو

هه‌لده‌سی و خانم ده‌لی ئه‌وه‌یان زۆر سارد و ده‌یترسینی.

به‌لام خیرا پیی ده‌لین کړیوه‌یه‌کی سه‌خته.
ئه‌وه‌نده به‌سه ده‌ست ببات و ده‌سته‌کان بوی دريژ ده‌بن. سه‌هۆل سه‌هۆل. ږه‌نگه باشتريټ بروتاته ژووریکی گهرمتر. هه‌لده‌سی و خیرا له‌گه‌ل چاودیږدا ده‌گه‌رپټه‌وه. چاودیږ ده‌یه‌وئ پشکین بکات که گهرمکه‌ره‌وه‌کان وه‌ک هه‌میشه کار ده‌که‌ن. خانم پیی ده‌لټ: "ده‌ست له‌م ده‌ستانه بده‌ن!" به‌لام هه‌موو هاوار ده‌که‌ن: "نا، نا، له‌ بیجووله‌یه‌وه‌یه، ئه‌م په‌نجان له‌تاو بیجووله‌یی گو ناکه‌ن، هیچ نییه. هه‌موومان به‌پی پیویست گهرمانه، ئاره‌قه ده‌که‌ینه‌وه، ده‌ست بو ئه‌م ناوچه‌وانه ببه‌ن. لایه‌کی له‌ش ئاره‌قه ده‌کاته‌وه، لایه‌کی تر سه‌رما ته‌زاندوویه‌تی. بیجووله‌یی ئاوايه. هیچ نییه، هه‌ر جووله‌نه‌کردنه."

پلوم ده‌لی: "ئه‌وانه‌ی سه‌رمایانه با ږوژنامه له‌ سه‌ریان بئالینن. ئاوا گهرم ده‌بنه‌وه."

ئه‌وانی تر تیده‌گه‌ن. یه‌کسه‌ر که‌له‌سه‌ری هه‌موو مردووه‌کان ږوژنامه‌پیچ ده‌بی، پیچراو له‌ سپیټی، له‌ خشه‌خشی ږوژنامه‌کان. ئاوا ئاسانتره، له‌به‌ر تاریکی، زوو ده‌ناسرینه‌وه و ئیتر مه‌ترسی ئه‌وه‌ش نامیټی پیره‌ژن ده‌ست بو که‌له‌سه‌ری ته‌زیو به‌ریت.

له م کاته دا کچیک سهرده که وئ. باره که یان له رپر وه که
 داناه. بۆ جیگه یه ک بۆ دانیشتن ناگه پریت. کچه که زور
 له ناو خویدایه تی، شهرمنی و ماندووی پیلوه کانی
 قورس کردوون. هیچی ناوی، به لام ده بی شوینیکی بۆ
 بکه نه وه. هه موان پیکرا وایان ده وئ. هه ر بۆیه بۆ
 ریگه یه ک ده گه رین تا له مردووه کان رزگاریان بییت،
 که م که م له کۆلیان بخه نه وه. به لام که هه موو
 لایه نه کانی لیک ده ده نه وه، هه ول ده دن خیرا یه ک له
 دوا یه ک بیانبه نه دهر وه، چونکه رهنگه به م جوړه
 مه سه له که له پیره ژنه که بشارنه وه. به لام ئەگه ر دوو
 سی غه ربی تر له ناویاندا بییت، ئیشه که یان لی قورس
 ده بی.

شووشه گه وره که به وریایی داده نه خواره وه و
 کاره که ده ست پی ده کات. تا که مه ر مردووه کان ده خه نه
 دهر وه، هه ر که گه یشتنه ئەوئ، له کۆلیان ده خه ینه وه.
 به لام ده بی ئەژنۆکانیان باش بچه میتینه وه تا هه لواسراو
 نه میتینه وه... چونکه تا ئەو کاته ی له هه وادا هه لواسراون،
 که لله سه ره که یان لیدانی کپ له دهرگا که ده دات، وه ک
 ئەوه ی که لله یان بیه وئ بیته ژووره وه.

"برۆین! ئافه رین! به م زوانه پشوویه ک ده ده یین. ته نها
 یه ک مردو و ماوه و ئیتر ته واو. به لام ئەو سه رمایه
 پیره ژنه که ی هه ستاندووه."

چاودیر به بیستنی ئەم دەنگە دەنگە دیت و بو
دلیابوونەوه و خۆنەجیبینواندن، دیسان چاویک
دەگیریت، که له ژوورەوه شوینیک بو کچی ناو
پیرەوه که هەیه، کهچی یە کسەر دەزانی نییه.

هەموو هاوار دەکەن: "بیگومان! بیگومان!"
چاودیر دەلیت: "بە راستی نایابە، ئامادەم سویند
بخۆم..."

نیگای پیرەژنەکش دەلی: "بە راستی نایابە." بەلام خەو
پرسیارەکانی دوا دەخات بو دواتر.

بریا کچه که ئیستا خەوتبی! لە راستیدا مردوویەک لە
پینچ مردوو باشتر پینە دەکری. بەلام باشترە خۆت لە
هەموو پرسیاریک بدزیتەوه، چونکە که بانگیان
کردینەوه، زۆر ئاسان تووش دەبین. دژیهکی و
هەلەکانمان لە هەموو لایەکەوه که شەف دەبی. ئەوهی
ببیتە قوربانی گوللەیی دەمانچەیهک لەبەر ئەوهی خوین
پژاوه، سەرۆفەسالیکی ناشیرینمان دەداتی.

بەلام لەبەر ئەوهی کچه گەنجەکه به هەموو وریایی
خۆیهوه نایهوی پیش ئەوان بخهوی و چونکە هیشتا
شەو زۆری ماوه و پیش سەعات ۴:۳۰ خولەک هیچ
وێستگەیهک نییه، زۆر زەحمەت نادهنە بەر خویان، مل
بو ماندوویی شەل دەکەن و خەویان لی دەکەوی.

له پېریش پلووم تېدهگا سعات چوار و چارهکه، پون
 هه لده سستین و هه ردو وکیان بهیه که وه ده که ونه
 جرتوفرت. له هیچ شتی ناترسن، مه گهر ویستگه ی
 دواتر و پوژیکي بیئامان، که هه موو شتیک هه لده مالی؛
 وتووریا مردووه که له دهرگا که وه فری دده نه دهر وه.
 به لام له کاتیکدا خه ریکن ناوچه وانیان وشک ده که نه وه،
 دیسان له ژیر پیدا هه ست به مردووه که ده که ن. که واته
 نه و نه بوو که فریئان دایه دهر وه. چون شتی وا ده بی؟
 به لام سه ری له پوژنامه وه ئالابوو ئاخر. ده ی گوی
 مه دهری، پرسیار و وه لام بو دوا یی! نه وان مردووه که
 هه لده گرن و فری دده نه ناو شه و. ئوف!

ژیان چهنده خوشه بو زیندووه کان! چهنده خوشه نه م
 ژووری شه مه نده فهره! نه وان هاوړیکه یان خه بهر
 ده که نه وه. خو یه تی. دی... دواتر دوو ژنه که ی تر
 هه لده سستین.

"هه ستن، نزیک بووینه وه، وا گه یشتین. خوش بوو؟
 شه مه نده فهریکی نایاب، وانیه؟ باشتی که خه وتوون؟" و
 یارمه تی دده ن پیره ژن و کچه که دابه زن. کچه گه نجه که
 بی هیچ قسه یه که سه یریان ده کات. نه وان ده میننه وه.
 ئیتر نازانن چی بکه ن. وه که نه وه ی هه موو شتیکیان
 ته واو کردبی.

به پرسی شه مه نده فهر دیت و ده لیت:

- برپون خيرا. دابه زن. به شايه ته کانتانه وه.
- به لام خو ئيمه شايه تمان نييه!
- ئاي ئاي، ئي، ئيوه شايه تتان دهوي، پشت به
من ببهستن، که ميک له و بهر ويستگه که له بهر
کوشکه بچوو که که دا بوه ستن. زوو
دهگه پيمه وه. فهرموو ئهمه ش پاسپورت. ئيستا
دهگه پيمه وه. چاوهريم بکه ن.

دهگه ن و له گه ل گه يشتن، يه کسه ر دهست دهکهن به
هه له اتن، رادهکهن.

ئوي! ئيستا ژيان، ئوي! ئه خيرهن ژيان!

شەش تېروانىنى پلووم

پەنیرىكى كشاوى زەرد، بە سمخشاندى ئەسپىكى
تەرمبەر، بە سمخشاندى ئەسپىكى تەرمبەر، بە
دەورى خۆيدا دەخولیتەو، وەك قاچى جیهان.
زیاتر مەمكىكى گەرە بوو، پلەگۆشتىكى پیر و
گرمۆلەبوو، لەسەر ناوچەیهكى فراوان دانىشتوو،
كە دەبى زۆر خووسابىت.

سوارەكە لای چەپەو دەیتە خوارەو. دەبى وریا بن
ئەسپەكان لەسەر سمەكانى دواو ھىواش بېنەو.
ئەى ئەم سوارانە بە كەللەپووتەكانیانەو مەگەر
دیسانەو سەرناكەون؟ نا، ئەسلەن.

پیشرەوی سوارەكانیش بە جوولەى سەرودەست
خیرا، نەرەزایى پیشان دەدا، بەلام دەنگى ئەوئەندە

ناسک بووبوو که پرسيارت له خۆت دهکرد کي
ئامادهيه گوي بگرييت، وهک ئهوهي دهنگه برنجيک
قسه بکات.

دواجار وا ديار بوو چهقيوهته قور و ئيتر نابينييت.
دواتر له ناکاو وهستانيکي لهپر، قولپ کهوتنه ناو
ئهو شته گه وره نه رمه وه و ورده پژاوه کان له
هه موو لايه که وه وهک شریتیکی زور دريژي لي
هات. ئه وهنده دريژ و هاوکات هيندهش پتهو، که
هه موو سواریک دهيتواني به خيرایي زور لي
بيه پيته وه. به لام به شه کانی ديار نه مابوون. ته نها
سيبه ري ره شي پيشه وه که ديار بوو. ئه گهر وازی
له که ري تي نه هينايه، ده شيانو يست ئه و حال ته
ناره زاييه شي بخه نه وه بهرچاو. دواتر وهک
که لله سه ريک تا ئه و کاته به پيوه پای گرتووه،
دريژ ليی که وت. وهک بو رييه کی وا سووک، که
به سه ر شریته که دا خل ده خوا، به دهنگيکی پوون
ده هاته خواره وه و ته واو بو ش و دلخو ش
دهرده که وت.

له راستيدا پلووم لای چرپاکه ی دانیشتووه، نوقمی
دهريای بيرکردنه وه، بيدهنگ، ئه م ديمه نه ی ته ماشا
دهکرد.

حهوت

پلووم په نجهی دیته ئازار

په نجهی پلووم که میک ئازاری هه بوو. ژنه که ی پیی گوت: "باشتره برۆی بو لای دکتور. ئه وپه پری مه له میکت دهادتی" و پلووم پویشته لای دکتور.

په نجهیه ک که ده بوو بیپریته وه. نه شته رگه ر وای گوت و دریزه ی دایی: "هیچ کیشه یه ک نییه. به سرکه ریگ ئه وپه پری شهش خوله ک ده خایه نیت. بیگومان له بهر ئه وه ی پاره تان زوره، پیوستان به م هه موو په نجهیه نییه. خوشحال ده بم ئه م نه شته رگه رییه سووکه تان بو بکه م. دواتر چه ندین جوړه په نجهی ده ستردتان پیشان ده دم. هه ندیکیان به راستی لی تان دی و که میکیش گران. به لام بیگومان پیوستان ناکات نیگه رانی خه رج و مه سره فقه که ی ببن. ئیمه باشترینتان ده خه ی نه به رده ست."

پلووم به بیتاقه تییه وه سهیری په‌نجهی کرد و داوای لیبور دنی کرد. گوتی: "دکتور، ئه‌مه په‌نجهی ئاماژه‌یه، ده‌زانی خو، یانی به‌که‌لکترین په‌نجه. له‌رستیدا ته‌نها ده‌مویست دیسان نامه‌بو دایکم بنووسم. هه‌میشه له‌کاتی نووسیندا په‌نجهی ئاماژه به‌کار ده‌هینم. دایکم زور نیگه‌ران ده‌بی ئه‌گه‌ر نامه‌که‌ی دوا بکه‌وی. دوا‌ی چه‌ند پوژیک ده‌گه‌ریمه‌وه. دایکم ژنیکی زور هه‌ستیاره، له‌خووه دلی ته‌نگ ده‌بی."

هه‌شته‌رگه‌ر گوتی: "کیشه نییه. لی‌ره کاغه‌ز هه‌یه، کاغه‌زی سپی و بی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ره‌وه‌ش هه‌یچ نووسرابی. چه‌ند وشه‌یه‌ک له‌ناخی ده‌له‌وه نیگه‌رانییه‌که‌ی ده‌ره‌وینیتیه‌وه."

"له‌م کاته‌دا په‌یوه‌ندی به‌نه‌خوشخانه‌وه ده‌که‌م تا هه‌موو شتیک ئاماده‌بکه‌ن. هه‌ر ئه‌وه‌ی که‌لوپه‌لی ته‌داوییان هه‌نایه‌ ده‌ره‌وه. هه‌ر ئیستا ده‌گه‌ریمه‌وه" و له‌چاو‌ترووکانیکدا گه‌رایه‌وه.

"هه‌موو شتیک له‌جی خو‌یه‌تی. چاو‌ه‌روانی ئیوه‌ن."
پلووم به‌هه‌شته‌رگه‌ره‌که‌ی گوت: "زور به‌داخه‌وه‌م دکتور، به‌لام سه‌یر بکه‌ن، ده‌ستم ده‌له‌رزیت و ناتوانم هه‌یچی له‌گه‌ل بکه‌م. هه‌زی له‌من زیاتر... ئای..."
هه‌شته‌رگه‌ر گوتی: "ئای وایه، جه‌نابتان راست ده‌فه‌رموون. باشتره‌ نه‌نووسن. ژنه‌کان زور وردبینن."

به تاييهت دايك. كه باسى كورپهكيان بيت، گومان له
هموو شتيك دهكهن و كيچيكيان لي دهبيته گايهك.
ئييمه هيشتا لاي ئهوان كورپهلهيهين. ئه مه گوچان و
ئهمهش كلاوهكه تان. ئوتومبيل چاوهروانتانه" و چوونه
نيو ژووري نهشتهرگهري.

- دكتور گوي بگرن، راستيهكه ي...

- ئه ي هاوار! نيگه ران مه بن. زياد له پتويست
ههستيARN. نامه كه پيكه وه دهنوسين. كاتي
نهشتهرگهرييه كه باش بير له نامهكهش
دهكه مه وه.

له كاتيكيشدا ده مامكه كه ي نزيك دهخسته وه، پلووم له
هوش چوو.

ژني پلووم پي گوت: "لانيكه م دهتواني رايه كي منيش
وه ربگري. به هيچ شيوه يه ك بير له وه مه كه ره وه كه
دوژينه وه ي په نجه يه كي فه وتاو ئيشيكي ئاسان بيت. من
حه زم له پياويك نيه شوينيكي قرتاييت. هه ر كه چاك
بوويته وه ئيتر پشت به من مه به سته. ئيفليجه كان زور
بيقيمه تن، يه كسه ر ده بنه ئينساني ساديست. به لام من بو
ئه وه به خيو نه كراوم له گه ل ساديستي ك بژيم. په نگه
بيرت له وه كردبيته وه له خيري خوم له شتانه دا

يارمه تیت بدهم. ئی، خه یالت خاوه، ده بوو پیشتیر بیرت
له مه بگردایه ته وه..."

پلووم گوتی: "سه یرکه، نیگه رانی داهاتوو مه به، من
هیشتا نو په نجه م هه یه و جگه له وهش په نکه تۆش
بگۆرپی."

ههشت

هه لکه ندنی که لاله کان

تهنها چه زیان ده کرد به قژه وه ده ری بهینن. هه ر
نه یانده ویست ئازاری بدهن، به لام له پر لییان دا و
که لاله یان هه لکه ند. دیاره باش پیوهی نه نو و سابوو،
له خووه خو ناقرتی. به دلنایی شتیکی نو قسان بووه.

که ئیتر سه ر له سه ر شانه کان نییه، شه رمه زارم، به لام
ده بی بیدهیت، به لام ده بی بیشویت، چونکه دهستی ئه و
که سه ی دهیگریت پیس ده بی. ده بوو بیان شو ردایه.
چونکه ئه وهی دهیگریت، به دهستی خویناوییه وه، که م
که م گومان ده کا و ده ست ده کا به سه یر کردنی که سییک،
وهک ئه وهی چاوه پروانی روونکردنه وه بیت.

"ئه! له کاتی باخه وانی دۆزیمانه وه... له ناو چه ند دانه ی
تر دۆزیمانه وه... ئه م دانه مان هه لگرت، چونکه له وانی تر
تازه تر دیار بوو. ئه گه ر که لاله سه ری تری پی باشته ره...
ره نگه هیی تر هه بی. تا ئه و کاته ش ده توانی ئه مه ی لا
بی..."

پوښتن به دواى نىگايهک که نه دهیگوت بهلى و نه دهیگوت نا؛ نىگايهکى راماو.

چونه برړن سهریک له گوماو بدن. له گوماو شتى زورى ليه. پهنگه زه لاميکى خنکاو ئيشه که بهرى بکات. بير دهکهيته وه پهنگه چيت بوئ له گوماو دهستى بخهيت، به لام زور زوو دهگه پريته وه، دهگه پريته وه به دهستى به تال.

له کوئ سهرى ناماده بو پيشکه شکردن ههيه؟ له کوئ دهتوانى بى کيشه بيدوزيته وه؟

- ئى من کورهمامه کم ههيه. به لام که الله سهرى ئيمه يهک جوړه. کهس باوهر ناکا به سوتفه دوزيبينتمه وه.

- ئى، منيش... پييه رى هاوريم ههيه. به لام هيزيکى ههيه ناهيليت ئاوا سوکوباريک که الله لى بکهيته وه!

- نه! ئيستا با بزانيں. نه وهى تريان خو زور ئاسان لى کرايه وه.

بهم جوړه بيريان کرده وه و دهگنه مالى پييه ر. په رويهک دهخه نه سهر ئرز. پييه ر دنوشتيته وه هلى بگريت، به پيکه نينه وه قژى دهگرن و راي دهکيشنه دواوه. که الله لى به دهستيانه وه دى، هه لکه نراو.

ژنه که ی پییه ر دیته ناوه وه، تورپه... "هیچوپوچی
 سه رخوش، دیسان شه رابه که ی گه راندووه ته وه! ئیتر
 ناتوانی بیخواته وه. ده بی یه کسه ر بیگه پرنیتته وه سه ر
 زه وی. ئیتر هه ر ناشتوانی هه ستی" و ده روا بو شتیک
 بو پاککردنه وه ی. ئه وانیش به قرژ ده یگرن. جه سته ی
 پیش ده که وی. سه ری به ده ستیانه وه ده مینیتته وه؛
 سه ریکی توورپه که قرژی شه پولانیه تی.

سه گیکی گه وره دی و ده ست ده کا به وه رین. شه قیقی
 چاکی تی هه لده دن. که لله سه ری ده که وی.
 ئیستا سی که لله سه ریان هه ن. سی ژماره یه کی چاکه.
 جگه له وه ش، ده شتوانن هه لبیژیرن. سی که لله که به
 راستی یه ک جور نین. نه خیر: پیاویک، ژنیک، سه گیکی.
 ده شگه پرنه وه لای که سیک که پیشتر که لله یه کی لایه و
 سه یر ده که ن چاوه پروانه.

پیزه سه ره که ده خه نه سه ر ئه ژنوکانی، ئه ویش سه ری
 پیاوه که ده خاته لای چه پ، لای سه ری یه که م و سه ری
 سه گ و سه ری ژنه که به قرژی دریزه وه له ولا. چاوه ری
 ده که ن و به چاوی راماو که نه ده لی به لی و نه ده لی
 نا، سه یریان ده کات.

"ئی، ئیمه ئه مانه مان لای هاوړتییه ک دوزیه وه. له وی
 بوون، له ماله وه... هه ر که س ده یتوانی هه لیان بگریت.
 که لله سه ری تری لی نه بوو. چیمان لا بوو هیئامان.

جاریکی تر شانسمان دهبی. جگه له‌مانه‌ش، به خوشحالییه‌وه له‌م ناوه قاتوقریی که‌لله‌سه‌ر نییه. به‌لام ئیستا ئیتر دره‌نگه. دۆزینه‌وه‌یان به‌م تاریکییه. کات بو پاک‌کردنه‌وه‌یان، به تایبته‌وه‌وانه‌ی قوراپوین. به کورتی، هه‌ولای خۆمان ده‌ده‌ین.. به‌لام ئیمه به‌تاقی ته‌نیا ناتوانین به‌لۆری بار بکه‌ین... باشه... با برۆین، به‌لکو به‌م ماوه‌یه‌چه‌ند دانه‌یه‌کیان لێ که‌وتبی، با بزانیین..."

رۆیشتن، به‌دوای نیگایه‌کدا که نه‌ده‌لی به‌لی، نه‌ده‌لی نا، به‌دوای نیگایه‌کی راماو.

- ئاه، من، ده‌زانی، نا! وهره! سه‌ری من هه‌لبگره.

به‌مه‌بگه‌رپه‌ره‌وه. هه‌ر پێی نازانی. هه‌ر سه‌یریشی ناکات. پێی بلی... "فه‌رموو، خه‌ریک بوو ده‌رپۆیشتمه‌ ژووره‌وه، قاچم به‌ری که‌وت. وابزانم که‌لله‌سه‌ره. بۆم هینان، بو‌ئه‌م‌پرو ئیتر به‌سه. وانیه‌؟"

- نا، کۆنه‌براده‌ر، من ته‌نها تۆم هه‌یه.

- گوێ مه‌ده‌ری، واز له‌به‌زه‌یی بی‌نه. بی‌گره.

وهره. رایکیشه. توند رایکیشه، یه‌لا ده‌ی، قورستر.

- نا، ئه‌ها، نابێ. سزاکه‌مان هه‌ر ئه‌مه‌یه. ئیستا وهره‌ئه‌وه‌ی من تاقی بکه‌ره‌وه. رایکیشه،

ړايكيشه، به لام كه الله كان لى ناكړينه وه. كه لله لى
پياو كوژى عه ياره بيستو چوار.

ئيتړ نازانن چى بكن، ديسان دين، دهگه پينه وه، ديسان
دين، ديسان ده پون، ديسان ده پون به دواى نه و نيگا
چاوه پروانه، نه و نيگا پاماوه.

ئاخر ون ده بن له شه ودا و نه مه لايان ئاراميه كى
گه ورهيه؛ بو نه وان، بو ويژدانيان، سبه لى ديسان به
ريكه وت ده كه ونه پييه ك و له سه لى به رده وام ده بن تا
نه و شوينه لى بتوانن. هه ول ددهن ده ست به ژيان
بكه نه وه. كاريكى سه خته. ئينسان ده بى هه ول لى خوى
بدا. ئينسان ده بى هه ول بدا بير له هيج كام له مانه
نه كاته وه و وهك جاران بژى، وهك هه موان...

تۆ دایکی نۆ مندال

پلووم تازه گەشتبووه بەرلین و هاتبوو نیو تیرمینال،
که ژنیک هاته پیشهوه و پیشنیاری بۆ کرد شهو له گه‌لی
بیٲت.

"مه‌رۆ، تکایه، من دایکی نۆ مندالم" و هاو‌پیکانی بانگ
کرد فریای بکه‌ون، هه‌موو کۆلانه‌که‌ی بانگ کرد، هه‌موو
له ده‌وری کۆ بوونه‌وه و ئه‌و جه‌معه‌ته و ئه‌و
پۆلیسه‌ش که نزیک ده‌که‌وته‌وه. پۆلیس دوا‌ی بیستنی
کێشه‌که، به پلوومی گوت: "ئه‌وه‌نده دل‌په‌ق مه‌یه....
دایکی نۆ منداله!" دواتر به‌دهم پالپێوه‌نانه‌وه، رایان
کێشایه ناو هۆتیلیکی پی، س که میرووه‌کان سالانی‌ک
خه‌ریکی خواردن و جووینی بوون. که بۆ یه‌ک که‌س
هه‌بی، بۆ دوو که‌سیش ده‌بی، ئه‌وان پێنج که‌س بوون.
یه‌کسه‌ر گیرفانه‌کانیان به‌تال کرد و له ناو خۆیاندا
دابه‌شیان کرد.

پلوم گوتی: "کهواته پووتبوونه وه یانی ئەمه! یه کهم جاره به لای وا به روکم ده گری، ئەمهش به هوی گویگرتن له پۆلیسه وهیه."

چاکه ته که ی هه لگرت، وهک ئەوهی ئاماده ی پۆیشتن بیت. به لām ژنه کان بیتاقهت بوون و گوتیان: "له بهرچی! ئیمه خو دز نیین! گوتمان نهکا، بۆیه پاره که مان پێشوهخت هه لگرت. به لām تو ده بی له بری پاره کهت شتیک بکهیت، به قوربان" و جلهکانیان له بهر دا کهند. دایکی نو منداڵ هه موو گیانی زیپکه و برین بوو، دوانه که ی تریش.

پلووم بیرى کرده وه: "ئهم ژنانه به زهوقی من نین، به لām چون تییان بگهیه نم که بیتاقهت یان نه کهم؟" و کهوته ناو بیر کردنه وه وه.

دواتر دایکی نو منداڵ گوتی: "هوی کچینه، باوه ر ناکه ن، گره وتان له گه ل ده کهم ئەم کابرایه له تریزه کانه، که له سیفلیس ده ترسی، سیفلیس به شانسه!" و به زور کهوته و یزه ی پلووم، یهک له دوا ی یهک.

پلووم هه ولی دا هه ستی، به لām دایکی نو منداڵ گوتی: "ئه، ئەوهنده په له مه مه که به قوربان، تا خوین نه یهت، دیاره ته واو تیر نه بووین" و ژنه کان دیسان خو یان سه رقāl کرده وه.

پلووم خهريک بوو له تاو ماندوویی دهمرد و ئهخيرهن
 جلیان له بهر کردهوه.
 "ههسته، بجوولئ، چارهکک له نیوهشهویش لای داوه،
 ژوورهکه مان تا نیوهشهو گرتووه.
 پلووم بیرى لهو سیسهه مارکه دهکردهوه که به زور
 لیان وهرگرتبوو. گوتی: "بهلام بهو پارهیهی وهرتان
 گرت دهتوانن تا بهیانیش بمیننهوه."
 "ئاه! ئهم برادهره زور خوشه. کهواته ئیمه حیسابی
 بکهین، ها! گالتت لی پژاوه!" و له چرپاکه رایان
 کیشایه دهرهوه و فریایان دایه سهر پلیکانهکان.
 پلووم بیرى کردهوه: "دهی! ئهمه دواتر دهبیته
 یادهوهرییهکی خوشی سهفهرهکهه."

پلووم له کازابلانکا

پلووم هر قاچي خسته نيو کازابلانکا، يه کسر بيری که وته وه ئيشی زور ههيه دهبی بیانکات. له بهر ئه مهش جانتاکه ی له پاسه که جی هیشت؛ بیرى کرده وه که ئیشه گرنگه کانی ته و او بوو، دهگه پړيته وه و ههلی دهگریت و بهر وه هۆتیل ئه تلانتیک به پړی ده که ویت. به لام له بیر کردنه وه ی ئه ودا که هیشتا ئیشی زور ههيه بیكات، پښی باش بوو له بری گرتنی ژووریک، ناو نیشانی بانکی سۆسییتی ژنه پال پیرسیت. بهر وه سۆسییتی ژنه پال به پړی که وت، کارته که ی خسته بهردهم سکر تیره ی به پړیوه بهر، به لام کاتیک پښی ناساند، بریاری دا له بری پیشاندانی کارتی گره نتييه که ی، بو شوینه گه شتیارییه عه ره بنشینه کانی بووزیر و کافى عه ره بییه کان بروات، چونکه ناکری "کازا" به جی بهیللی و سه مای سک و که مهر نه بینى،

ته نانهت ئەگەر سه ماكارهكان ژنى جوولهكه بن نهك
 موسلمان. پرسىارى شوينهكهى كرد، پښگهى كافىيهكى
 عهريبيان پيشان دا و هيشتا نهگه يشتبوو، سه ماكارىك
 لای دانىشت و داواى بوتلىك شهراى پورتوى كرد و
 ئەوكات پلووم تىگه يشت، به راستى ئەمانه هه مووى
 گه مژه بيه؛ له سه فهدا، بهم هه موو شه كه تيبه، سه رها
 ده بى كه ميك خهريكى ورگت بيت. بويه له وى هاته
 دهره وه و به رهو رىستورانتي سولتاني بيره له شارى
 نوئى، كه وته رى. خهريك بوو له پشت ميژه كه وه
 داده نىشت، كه بيرى كه وته وه كه ئينسان له سه فهدا
 نابى ئەگەر ته نها بخوات و بخواته وه، ده بى به وردى
 دنيا بيت كه هه موو شتيك بو دووسبهى ئاماده يه. ئيتىر
 پى باشتر بوو له برى ئەوهى له پشت ميژه كه يه وه
 لاساى سولتان بكاته وه، تا زووه له نگه رگاى كه شتى
 دووسبهى بدوزيته وه.

ئاوا باشتر ده توانى سوود له كات وهر بگريت. خهريكى
 ئەم كاره بوو كه بيرى كرده وه برپاوه گومرگ و
 پرسىارىك بكات. هه ندئى رۆژ ته نانهت ناهيلن پاكه تىك
 شقارتهى ده دانه ييش تپه ريت و ئەگەر كه سيك ئەم
 پاكه تهى پى بيت، به خوى يان له ناو كه لوپه لى تر، قور
 ده كن به سه ريدا. به لام له رىگه دا، له بير كردنه وهى
 ئەوهى كه به ريوه به رايه تى ته ندروستى چون متمانه به

دکتۆریکی گەمژە دەکات کە ئاسان دەتوانی پێگە لە
سواربوونی کەسیکی تەندروست بگریت، دەبوو قبوولی
بکات بەرژەوه‌ندیی لەوه‌دایە سەرباری فینکیی ئەو
شەوه، بە کراسیکی قۆل کورت، بە دەم سەوللیدان، پێ لە
جۆشوخروۆش خۆی بنوینیت و خەریکی ئەمە بوو، کە
پۆلیسی هەمیشە درپۆنگ بەگیری هینا، گوێی لە
وەلامەکە ی گرت و لەوه‌به‌دوا ئیدی چاوی لەسەر
هەلنەگرت.

يازده

ميوانه تايبه ته كه ي يانه ي بئرن

ناوسكى قه له كه به كرم پې كراوه، زه لاته به گريس
شـوړدراو ده ته وه و په تـا ته جـو يـنـرا وه و
پـشـيـنـرا وه ته وه. دارى گريـفـر و تـيـش بـيـگـومـان له
خاكى نه فتالين گه شه ي كړد بوو، قارچكه كان بوئى
كانزايان لى ده هات و نان بوئى ژيړبال، شه راب
شه رابى بوو، وهك په رمه ننگه نات.

پلووم بى ئه وهى سهر بهرز بكاته وه، به سه بره وه
دهيـخـوا رد. مار يـك كه له هيـشـو وه مـوـزه كان
كه و تـبو وه خـوا ره وه، به ره و لاي خزا؛ به نه جـيـبـيـه وه
هـلـى گـرت و خـوا رد ي و ديسان نوقمى قاپه كه ي
به رده مى بو وه.

كه يـيـانـو وى مال بو ئه وهى سهرنجى رابكيتشيت،
يـه كـيـك له مهـكه كانى دهـر هـيـنا. دوا تر ئاوړى دايه وه
و پيـكه نـيـنـيـكى كـرد.

پلووم بی ئه وهی سهر بهرز بکاته وه، ههر خه ریکی خواردن بوو.

ژنه که له پپ په شوکا و پرسپاری کرد: "دهزانی چوَن خواردن دهرخواردی منداڵ ددهن؟" و به سهر پلوومدا چلمه که ی پو کرد. پلوومیش پیکورپه وان چلمه که ی به سهریدا پو کرد. که میک دواتر، ئه وهی ته نیشتی، قورگگیراو، دهییو پاند، به هو ی ئه وهی زمانی مه پیکی ته پاندووه ناو قورگی بو قووتدان. به وریاییه وه له دهوری کو بوونه وه. دواتر بی هیچ هه وایه ک، یه کیک کونه لووتی گرت و ئه وانی تر بو یارمه تی، قورگیان گووشی. به لام ههرگیز ئه و زمانه ی که ئه وهنده هزی ده کرد بیداته دهره وه، نه هاته دهره وه.

به م جو ره ژیان، که هه میشه ئاماده یه خو ی له ناو ببات، بیده نگ و هیمن جیی هیشت.

"پیّت ناخو ش نه بی"، که ییانوو به چاوی زل و دهره شاوه وه به پلوومی وت: "هه میشه که سیک هه یه زمانی پی قووت ناچی، ده کری ئه و که سه من بم، ده کری تو بیت. خو زگه م به خو م. برۆین خو ش رابویرین. دهمه وی مندا له کان له م ساته دا بمانبینین. ئه وان به بینینی به خته وه ریمان چیژ وه رده گرن" و دهستی کرد به لیدانی، پلووم له باوه شیدا.

دوازده پلووم له سهر سه قف

له ساتی گه مژانه ی دالغدا، پلووم دهستی کرد به
پنیه کانی له سهر سه قف رۆیشتن، له بری ئه وهی
له سهر زهوی رایان بگریت.
حه یف! پلووم کاتی ههستی به مه سه له که کرد، ئیتر
زۆر درهنگ بوو بوو.
ئه و که ئیستا یه کسه ر ئیفلج بوو بوو، له خوینی کو
بوو وه، له ناو سه ری وه ک ئاسن له ناو چه کوش،
ئیتر نه یده زانی چی بکات. له دهست چوو بوو.
له وه پهری تر سدا، بنی ژووره که ی زۆر، کورسییه ک
که سه رده میک گهرم و نه رم بوو و هه موو
ژووره که ی وه ک چالیک ی سه رسوور هینه ر ده بیینی.

چەند حەزى دەکرد لە بەرمىلىكى پەر لە ئاو، لە
تەلەى گورگ، لە ناو سەندووقىک، يان لە ناو
بۆيلەريکى مسدا بىت، لەبرى ئەوەى لەوئ،
تاکوتەنيا، لەسەر ئەم سەقفە گالته جاپە و
بىدەرچەيه بىت؛ سەقفىک که دابەزين لىي وەک
خۆکوشتن بوو!

نەگبەتى! نەگبەتى هەميشە يەک جۆر بەرۆک
دەگریت... لە کاتىکدا خەلکى جيهان ئاوا بە هيمنى
بەسەر زەويدا دەپۆن. ئەو خەلکەى که بىگومان
لەم باشتەر نەبوون.

بريا بىتوانيايه لانيکەم بپرواته ناو سەقفەکە و لەوئ
بە هيمنى، ئەگەر خىراش بىت، ژيانى خەمگىنى
خۆى تەواو بکات... بەلام سەقفەکان رەق و
سەختن و تەنها ئەوەيان لە دەست دىت
بت "گەريئەوه" - وشە راستەکەى هەر ئەمەيه.

لە نەگبەتيدا هەلبژاردنىک بوونى نىيه، چى بمىئىتەوه
بەر تو دەکەوئ. لە کاتىکدا ئەم مشکە کویرەى
سەقفەکان بپهيو بەردەوامە لەسەر مانەوهى خۆى،
نێردراوێک که لە يانەى برىئەوه هاتبووه
سەرۆهختى، سەرى بەرز کردبووهوه و
دۆزىبوويهوه.

بۆيە بە پەيژەيەکی وەستاو ھېنایانە خوارەو، بى
ھىچ قسەيەک.

شەرمیان کرد. داواى لیبوردنیان لى کرد. ھەر بۆ
دەنیایی خەتاکەیان خستە ئەستۆی یەکیک لە
پشتیوانەکان. ستایشی غرووری پلوومیان کرد،
گوایە ھیشتا ئازایە و بەجەرگە و لە کاتیکدا ئەوانی
تر دەلسارد بووبوونەو و خۆیان توور دابوو نۆ
ھەوا، دەستۆپی و شوینەکانی تریان شکاندبوو،
چونکە سەقفەکانی ئەم ولاتە ھەمووی بەرزن و
تەقربەن ھەموویان بى جیاوازی لە سەردەمی
داگیرکاری ئیسپانییەکانەو بەجى مابوون.
پلووم بى ھىچ وەلامیک، گىژ و مەنگ، قۆلى
کراسەکەى دەتەکاند.

سیازده پلووم و گۆجهکان

... پیاویک له بهردهم پلووم بوو و ههر پلووم
چاوی له سههر هه لگرت، دهموچاوی پیاوه که تیک
چوو، لارولهویر و چه ناگهی له خۆوه ده رچوو.
پلووم بیرى کردوه: "ئه ئه! وهک ئه وهى که ون
لیره دیسان جوان بووبیت! ئاه! ئاه! به لام چ
به پرسیاریتییه که له ئه ستۆی ههر کام له ئیمهیه!
دهبى برۆمه ولاتیک که دهموچاوهکان ئاسان تیک
نه چن، شوینیک که بتوانی چاوت بهبى کاره سات
ببریته شتیک و چاویشت لا بهیت. له خۆم
ده پرسم خه لکی چۆن ده توانن لیره بژین؛ بیگومان
لیره خیرا تووشی نه خوشی دڵ ده بم" و خۆی
خسته سههر چرپایه کی گه رۆک. گه یشته ناو
کۆبوونه وهی گۆجهکان له سههر درهختیک، درهختیک

که هیشتا هیچ نه بووبوو، لهخووه تاریک و نوتهک
داهاتبوو. ئەمەیان زۆر پێ خوش بوو! له پشت
لقه کانهوه ئەوقی سهیرکردنی ئاسمان بوون، ئیتر
ههستیان به کیشی زهوی نه دهکرد. گه وره ترين
ئارامی هه ر ئەمەیه.

به لام پل ووم له ناخی دله وه نارازی بوو له
گوچه کان، که دهستیان پره. نا، ئەو موسافیر نییه،
ئەو زۆر ههست به پێویستی سهفه رکردن ناکات.
ئەوان دلته نگ وهک په ککه وته کان پێداگریان دهکرد:
"بۆ قه بری باوکتان سه گنکی بچکوله بکړن."
بهس نییه؟! ماندوو نه بووین؟! هه ر واز له خوومان
ناهینین؟!

پاشکۆ

تا ئیستا چه ندين جار ههستم به "هاتوچۆ"ی باوکم کردوو له خۆمدا. ههموو جار یه کسه دهخروشم. ههموو تهمن دژ به باوکم ژیاوم (دژی دایکیشم، باپیرم، داپیره و باوکی باپیرم و دایکی داپیره)، به لام نه متوانی دژایه تی ی باووباپیره کۆنه کانم بکه، چونکه نه مده ناسین. به مه لیگه راوم کام پیشینه ی نه ناسراو له ناو مندا بژی؟

به زۆری مه یلم بۆیان نه بوو. به لام ئه گهر مه یلم بۆیان نه بوو، ئه ی بۆ کام پیشینه ی (باووباپیران) نه ناسراو هه مبوو؟ کام گرووپ و تاقمی باووباپیرانم؟ راهاتبووم بهردهوام بگوریم و له خۆم دووریان بخرهوه، ئیدی یان دهرم دهکردن یان خۆم دهردهکرام. هه ندیکیان ته نانه ت کاتی چاوترووکانیشیان نه بوو و دواتر دیار نه ده مان. هه ندیک ته نها له فلان یان فیسار که شوهه واده ده که وتن. له فلان شوین و قهت له فیسار

شوین نا، له فلان و فیسار هه لومه رج. زوری سی
ژماره یان، ململانئییان له گهڵ یه کتر و ده رکه وتنی
پرتاو و خیرا خیرایان - دیسان گیچه لیک تر -
نهمده زانی پشت به بهرگری کامیان ببهستم.
ئیمه له دایکی زور زاوین (باووبایران، کرۆمۆزمی
ئه وتو که هه لگری مه یلی ئه خلاقین، جیاوازی
چییه؟) دواتریش، ئایدیای ئه وانی تر، هه موو
شوینیک ئایدیای هاونه وه کانم له فهزا بلاو
بوونه ته وه و هاوپییان، هه ول بو لاسایی یان
"دژایه تینواندن".

له گهڵ ئه مانه ش، هه میشه هه زم کاردوه
به ریوه به ریکی باشی کتیبخانه یه ک بم و ناوداریش،
به وهی که به ریوه به ریکی باشی خوشم.

ئیسنا له توپهت و په رتوبلاو بهرگری له خۆم
ده کهم، ئیسناش هه والیک له به ریوه به ری مه یله کان
نییه؛ ئه گهریش هه بی، یه کسه ر له کاری ده خه م.
خیرا قه لسم ده کات. ئایا ئه ویش وازی لی ده هی نام؟
یان راستیه که ی من بووم که به جیم ده هیشت؟ ئایا
من ئه و که سه بووم که خه ریک بوو منی
ده پاراست؟

پلنگی تازه زاو په له په له له دایک ده بیست و دواتر
به سه ره ئه م په لانه دا زال ده بی. ئه مه هی زی

پلنگه که یه دژی باو و با پیران، به لام ناتوانیت
 سه ربکه ویت به سه زه و قی گوشت خواردن،
 چیژ و هر گرتن له کوشتن و دلره قییه که یدا.
 ئەو هه زاران هه زار سال دهسته موی داگیر که ران
 بووه.

خود له هه موو شتیک دروست ده بیت. گهردانیکی
 دیاریکراو له دیریکدا - ئەوه "من" ی ئەوی تره،
 ده رده که وئ؟ ئەگه ر به لئ هیی منه، ئایا نا بو
 "من" ی دووهم ده گه ریته وه؟

"من" ته نها کاتییه و هیچی تر (که په یوه ست به ئەم
 و ئەو ده گوریت، یان ئەم "من" ه هه له یه کی
 تاکه که سییه، که له زمان و هونه ریکی تر دا
 ده گوریت) و سکپه به که سایه تییه کی نوئ، که به
 ده ست پرووداو، سۆز یان لیدانیکی سه ر ئازاد
 ده بیت، که سایه تی پی شوو ته ره ده کات و به و په ری
 سه رسوورمانی هه موانه وه، له چاو ترووکانیکدا
 دروست ده بیت. که واته ئەو پیشو هخت شکلی
 گرتبوو.

رهنگه ته نها بو "خود" یک دروست نه کرابین. هه له ی
 ئیمه یه که چنگی لی گیر ده که ین. حوکی پیشو هخته
 له به رژه وهندی یه که بوون (لیره ش وه که هه موو

شونینیکی تر، مهسه له که ئیرادهیه؛ دامالهری هه موو
شتیک و قوربانیکه ر).

له ژیانیکی دوولایه ن، سیلایه ن، یان پینجالایه ن،
ئاسووده تر ده بین و به ده ست خودی نیوه هوشیار
که زهینی هوشیار که متر تیدا ده چین و ئیفلیج
ده بین (دژایه تی "خود" ه بییه شه کانی تر).

گه وره ترین ماندوویه تی پوژ، گه وره ترین
ماندوویه تی ژیانیک، به ره می هه ول و گرژیه کی
پیویست بو پاراستنی خودیکی یه کسانه له ناو
وه سوه سه ی به رده وام بو گوپینی.

زیاد له پیویست ده مانه وی که سیک بین.
ته نها خودیک بوونی نییه، ده دانه ش بوونی نییه،
خود هه ر بوونی نییه. "من" ته نها پیگه یه که له
هاوسه نگیدا (پیگه یه که له ناو هه زاران پیگه ی تر که
هه موویان هه میشه به رده ست و هه میشه ئاماده و
مومکینن). تیکرایه که له "من" ه کان، جووله یه که له
قه ره بالغی. ئەم کتیبه به ناوی پرژماره کانه وه واژو
ده که م.

به لام ئایا ئەم ده ویست؟ ئایا ئەم ده ویست؟
په ستانیک بوو (گیره ی ته سکر).
دواتریش؟ جیم کرده وه. په ستانی سه ر ده ستم زور
بوو.

ھەر مەيلىك لە مندا ئىرادەيەكى تايبەت بە خۇي
ھەبوو، ۋەك چۆن ھەر بىر كىرەنە ۋە يەكەش، لەگەل
سەر ھەلۋەقەن و خۇرپەكەستەن، ئىرادەيەكى خۇي
ھەيە. ھىي مەن بوو؟ ئەم مەۋقە ئىرادەيەكى لە مندا
دەگەرپەت، ئەۋەي تەيەن - ھەۋرەپەك،
گەۋرەپەۋەك سەردەمە كۆن - گۆتەمە بوۋا،
زۆرى تە و تەنەت مەۋقە كەمەر گەنەك، پەسكەل،
ئىرنەست ھەلۋەك؟ كى چۆۋەنەي؟

ئىرادەي گەۋرەتەن تەمەر، زۆرتەن ئەتەمە؟
ئىرادەيەي چۆنەكەتەن گەۋرەپە؟

نەمەۋەست بەۋەي. ۋەيەرە دۆي خۆم ۋەستەم،
چۆنەكە ھەي مەيلى ۋەستەم نەبوو و لەگەل ئەۋەش
ھەر ۋەستەم.

... مەن ۋەك كۆمەلەك پەگەي خۆم لە دەۋرى
كۆمەلەي جۆۋلەۋى خۆمدا دۆۋەيەۋە. چۆنەكە ھەمەۋ
شەتەك، ھەمەۋ ھەزەك و ھەر سەتەك كۆمەلە.
ھەمەۋ پەۋرەۋەك، ھەر دانەپەنەك، ھەر
گۆرەنەك، ھەمەۋ شەتەك شەتەك تە. ھەي شەتەك،
ھەر شەتەك سەۋرەگەر، ھەرگەز سەۋرەي
يەكەلەۋەي بۆ ھەي شەتەك دانەۋە:
پەۋەندەيەكەن، پەكەريەكەن، ھەمەكەن، يەن مەسەقە.
ھەي شەتەك نەچەسەۋە. ھەي شەتەك مەكەنەيە.

ويته كانم؟ په يوه نډه كان.

بیرکړدنه ووهه كانم؟ به لام په ننگه بیرکړدنه ووهه كان ته نهها
ئازاری "خود"، نه مانې هاوسه نگی (قوناغی ۲)، یان
دهستکه ووتنه ودهی هاوسه نگی (قوناغی ۳) له
جوولې هزرمه نډا بن. قوناغی یه که م
(هاوسه نگی) نه ناسراو و ناھوشیارانه ده مینیتته وه.

په وتی بیرکړدنه ودهی راسته قینه و قول، بیگومان
له دهره ودهی بیرکړدنه ودهی هوشیارانه و ناوینه دا
پروو ددات. هاوسه نگی وهرگی راو (قوناغی ۳)
خراپترینه، هر ئه ودهی دواى ماو دیه که هه موان
هه ست به بیژراو بییه که ی ده کن. میژووی فله سله فله،
میژووی پیگه و هه لوه سته دروژنانه ی
هاوسه نگی هوشیارانه یه که یه که له دواى یه که
دانراون و ئه وسا... ئایا له ریگه ی "بلیسه" وه
ده توانین له ئاگر تیپگه ی؟

وهرن با له په پره ویکردن له بیرکړدنه ودهی دانه ریگ
دوور بکه وینه وه (ته نانه ت ئه گهر ئه رستویه کی
تازدهش بیت) و له بری ئه وه، نیگایه که بگرینه ئه وده ی
له پشت زهینیه وه هه یه، له شتیگ که عودالیتی، به
پولیک که مه یلی ئه و بؤ ده سلا ت و کاریگری -
ئه گهر شاراو دهش بیت - هه ول دده له سهر ئیمه
هه لی بکولیت.

جگه له ودهش، ئه و چى له سهر بيركردنه وهى خوى ده زانیت؟ ئه و هوشيارى به كى دروستى له م باره وه نيه (وهك چاو كه نازانى سه وزاى گه لا له چيه وه دیت، ئه گهرچى ئه و سه وزى به باش ده بینیت).

ئه و پيكهینه رى بيركردنه وهى خوى نانسیت؛ هه ندی جار پيكهینه رى سه ره تایی - به لام ئه ی پيكهینه رى دواتر؟ سیهه م؟ دهیه م؟ نا، نه پيكهینه ره دووره كان، نه ئه وهش كه دهورى داوه، نه هوكارى دیاریكه ر، نه "اوه!" سه رده مه كه ی (هه ر ئه و شته ی ژیرده سته ترين ماموستای جیگره وهش تا سیسه د سالی ره به قیش نایزانیته).

نيه ته كانی، خرۆشه كانی، لیبدوی ده سه لاتخوازی، درۆزینی تی بیویستانه ی، تووره ی به كه ی، مه یلی بو له سه ره هه قبوون، براوه بوون، هه لفریواندن، به گیره یان و باوه راندنی ئاره زووه كانی له سه ر ئه وانی تر، فریودان، شارده وه - ئه و بیتاگایه له هاوسه نگبوونی هوكری و بیزارى به كانی، گرێكان و هه موو ژیا نی به ئه ندامه كانی، پرژینه كان و ژیا نی شاراو هی له گه ل نو قسانى جه سته یی. ئه و بیتاگایه له هه موو شتیك.

بیركردنه وهى "لوجیكى" یانه ی؟ به لام ئه م بیركردنه وانه له تویكلى ئایدیای پر سه فسه ته و

به‌راودڪاري، له ږهوتیکي ږیکدا ده‌گه‌ږیت که
 پېچوپه‌ناکان ده‌ږیت و به‌ ناویاندا تیپه‌ږ ده‌بیت و
 به‌شه‌ خوینچوږگه‌کانی ئەم جیهانه‌ پږ له‌ ږهوته
 ده‌گړیت (ئيوه‌ تهنها به‌ بږین ده‌توانن ږیگه‌ی لی
 بگرن). (هه‌موو باخه‌کان بو دره‌خته‌کان سه‌ختن).
 له‌ دواى ساده‌ی دروژنانه‌ی راستیه‌ یه‌که‌مینه‌کان
 (له‌ میتافیزیک)، فره‌یه‌کی غایه‌مند هاته‌ ئاراهه‌ و
 ئەمه‌ هه‌ر ئەو شته‌یه‌ که‌ ده‌یه‌وئ بیسه‌پینیت.

له‌ خالیکیشدا ئیراده‌ و بیرکردنه‌وه‌ یه‌گگر و کلوم
 ده‌بن و ده‌بنه‌ ئیراده‌ - بیرکردنه‌وه‌یه‌کی دروژنانه‌.
 له‌ خالیکیشدا ئەزموونی بیرکردنه‌وه‌ی دروژنانه‌ -
 بیرکردنه‌وه‌یه‌ک وه‌ک بینینی نوور (ږهوتی فوټون)
 له‌ میکروفیزیا - به‌ لاړیدا ده‌بیات.

هه‌موو پیشکه‌وتنیک، هه‌ر بینینیکى نوئى، هه‌ر
 بیرکردنه‌وه‌یه‌ک، هه‌ر خولقاندنیک، وه‌ک ئەوه‌ی
 ناوچه‌یه‌ک له‌ تاریکی (هاوکات له‌ گه‌ل نوور)
 دروست ده‌کات.

ا- بیرکردنه‌وه‌ی که‌متر گرنه‌گ له‌ دیدگایه‌که‌وه‌یه‌ که‌
 بیرکردنه‌وه‌ تییدا درده‌که‌وئ.

ب- بیرکردنه‌وه‌ - موسیقا ناچاری ده‌کات به‌
 هه‌ماهه‌نگردنی میلیونه‌ها هه‌لومه‌رجی دره‌کی، به‌
 جوړیک که‌ سه‌یره‌ یه‌کیک له‌ مه‌رجانه‌

دهخوینیتته وه و لئی ورد ده بیته وه، ههر له بهر ئه م
واقیعه، له بیثومار دیارده، له زنجیره ی بیکوتای
پزیسک، پژان و کاردانه وه کان ئاگادار نابیت.
ئه گهر ده لاپه ره له تائو تی چینگی لائوتسه باش
بخوینیتته وه، ده بی بزانی عهره بانه، بارووت، په تای
ئاسیایی و سۆن یات سینیش ده دۆزیتته وه و بزانی
که ژاپۆن به م زوانه شکست ده خوات یان نا.
هه موو مه عریفه یه ک نه زانییه کی نوئ دروست
ده کات.

ههر ده سته وتیکی نوئ هیچیکی نوئ خهلق ده کات.
که واته ئه ی خوینه ر، تۆش وه ک زۆر جار کتیییک
به ده سته وه ده گری که نووسه ر نه ینووسیوه،
هه رچه ند جیهانییک له نووسینیدا به شدار بووه و
بوچی ده بی شتیکی وا ههر گرنگ بیت؟
نیشانه کان، هیماکان، وروژمه کان، که وتنه کان،
رۆیشتنه کان، په یوهنده کان، نه گونجانه کان، هه موو
شتیک له وییه تا فیچه بکات، تا دیسان به دوا ی
شتیکی تر دا بگه ری.

نووسه ر له نیوان ئه وانده دا، بی ئه وه ی هیمن
دانیشیت، ژیا نه که ی گه شه پی داوه.
رهنگه ئیوه ش بتوانن تا قیی بکه نه وه؟

